

TWAALF ARGUMENTEN VÓÓR DE EVOLUTIETHEORIE, EN HUN WEERLEGGING

(samenvatting van de SKEPP forumdiscussie over "problemen in de evolutietheorie" in de periode januari - augustus 2005; zie thans de rubriek Kwak-sites)

1. Experimenten bewijzen dat moleculen zich vanzelf kunnen gaan ordenen.

Met de wereldberoemde proef van Miller is getracht aan te tonen dat materie zichzelf kan gaan organiseren tot steeds grotere eenheden. Maar de proef toont het tegendeel aan: pas nadat Miller een transportsysteem aan zijn bliksempol had bevestigd en de gevormde grotere eenheden afvoerde naar een veilige kolf, ontstond daar een steeds geconcentreerdere oersoep. Alle redematies uit de evolutietheorie in de trant van: "En toen gingen moleculen zich ordenen tot dit, of dat, of tot dat..." hangen daardoor volledig in de lucht, en zijn bovendien in strijd met de wetten van de scheikunde en de natuurkunde. De basis van elke vorm van chemische industrie is dat moleculen (ook organische) zich NIET vanzelf gaan ordenen tot steeds grotere eenheden.

2. Evolutie is even reëel als bijvoorbeeld de zwaartekracht.

De levende natuur is voortdurend in beweging. De evolutietheorie voert twee mechanismen aan als verklaring. Het eerste bestaat uit de *variatie en selectie* van genencombinaties uit de genenpool van een soort. De omvang van de genetische code groeit daardoor echter niet. Dit mechanisme wordt dagelijks bevestigd bij het fokken van dieren en het veredelen van planten, en ook in allerlei veldonderzoek. Het tweede mechanisme bestaat uit *mutatie en selectie* van de genetische code van organismen. Hierdoor zou een DNA-strengetje van enkele tekens kunnen gaan groeien tot de 3 miljard tekens van het menselijke DNA. Deze groei zou het gevolg zijn van een opeenstapeling van miljarden overerfbare, onmiddellijk voordelige, code-uitbreidende kopieerfouten. Kopieerfouten worden in werkelijkheid echter voortdurend gerepareerd door drie reparatiediensten in de celkern; ze zijn lastig overerfbaar door de achtvoudige opslag van de genetische code (paren chromosomen, met elk twee chromatiden, bestaande uit een DNA-molecuul met twee complementaire informatiestrengen), en leiden tot verminderd functioneren, tot kanker en erfelijke ziekten. Bovendien kunnen de reparatiediensten in de celkern logischerwijs niet ontstaan zijn door de processen die ze bestrijden.

Alle veranderingen in de levende natuur van bijvoorbeeld snavels, vinnen, en vleugels, zijn het gevolg van het mechanisme van variatie en selectie van genencombinaties uit de genenpool van een soort. Dit mechanisme, inclusief alle erop gebaseerde redematies, duiden we in het vervolg aan als de '*micro-evolutietheorie*'. Het tweede mechanisme van mutatie en selectie van de genetische code, inclusief alle erop gebaseerde redematies, zullen we in het vervolg aanduiden als de '*macro-evolutietheorie*'. Evolutie is inderdaad even reëel als de zwaartekracht, maar alleen de evolutie door variatie en selectie van genencombinaties, waarbij de omvang van de genetische code niet groeit. De groei van de genetische code door mutatie en selectie van 0 naar 3 miljard tekens bestaat alleen in theorie.

3. Computereperimenten bevestigen het mechanisme van de evolutietheorie.

Evolutionair programmeren is een optimalisatie techniek die variatie en selectie processen gebruikt om een optimale instelling van de parameters van een programma te vinden. In de literatuur hierover wordt dit variëren van parameters ('genen') meestal aangeduid met 'mutatie en recombinatie'. Maar het willekeurig muteren van de programmacode, in de hoop dat het programma zal gaan groeien, vindt bij evolutionair programmeren niet plaats. Dat is namelijk onmogelijk omdat elke byte in een computer is beveiligd is tegen mutatie. Dan verandert het controlebit in de byte, en het programma crasht.

4. Soorten zijn zeer verwant en vormen een stamboom.

Ook schoenen of mobieltjes kunnen in een stamboom geplaatst worden, op grond van uiterlijke verwantschap. Maar dat geeft nog geen informatie over hoe de stamboom ontstaat

is. Om het ontstaan van de stamboom te verklaren is een verklarend mechanisme nodig. Het verklarend mechanisme dat de macro-evolutietheorie aanvoert voor het ontstaan van de stamboom van levende organismen kan echter niet bestaan door de achtvoudige opslag van de genetische code, de drie reparatiediensten en de talloze hindernisraces in de vrije natuur waarin organismen met kopieerfouten in hun DNA verliezers zijn.

5. Soorten kunnen uit elkaar ontstaan.

Alle hondenrassen zijn door het mechanisme van variatie en selectie van genencombinaties uit de genenpool van de oer-hond (de wolf) ontstaan; zowel de zeer kleine Chihuahua als de enorme Deense Dog. Voor het ontstaan van soorten is helemaal geen mutatie van het DNA nodig. Bovendien verhinderen de reparatiediensten, de achtvoudige opslag van de genetische code en de talloze hindernisraces in de vrije natuur dat mutaties doorgegeven worden. Genetici komen er steeds meer achter dat veranderingen in de natuur die aanvankelijk werden toegeschreven aan mutaties (bijvoorbeeld resistentie van bacteriën tegen geneesmiddelen) niet veroorzaakt worden door mutaties, maar door uitwisseling van genen tussen verwante stammen bacteriën.

6. De genen zijn zeer lenig en kunnen zich makkelijk aanpassen.

De genen van, bijvoorbeeld, mensen en chimpansees verschillen weinig, en kleine verschillen tussen genen hebben vaak grote gevolgen. Maar dat bewijst nog niet dat de genen van de chimpansee zich hebben omgevormd tot de genen van de mens. Het verklarende mechanisme daarvoor bestaat in werkelijkheid niet (zie verder punt 5). De aanpassing van, bijvoorbeeld, bacteriën aan wijzigende omstandigheden blijkt bij nader onderzoek niet het gevolg van lenig muterende genen, maar van recombinatie van genen tussen verwante stammen. Nieuwe genencombinaties maken het mogelijk om nylon te verteren, of zorgen voor een alternatieve manier van voortbeweging na de uitschakeling van een gen dat de normale voortbeweging reguleert. Door selectie ontstaat vervolgens in korte tijd een hele kolonie nylon etende of alternatief bewegende bacteriën.

7. Sterk verschillende organismen beschikken over onderdelen die op elkaar lijken, en moeten daarom uit elkaar ontstaan zijn.

In een elektronica winkel bevatten sterk verschillende apparaten dikwijls vergelijkbare onderdelen. Maar dat feit bewijst nog niet dat deze apparaten door toevalsprocessen ontstaan zijn. Om te bewijzen dat levende organismen vanzelf uit elkaar ontstaan zijn is een verklarend mechanisme nodig. Het mechanisme van mutatie en selectie kan daarin niet voorzien, omdat het alleen in theorie bestaat.

8. Er is een fossiel verslag van de evolutie.

Fossielen zien er net zo uit als de nu nog levende exemplaren (soms groter, soms kleiner), afgezien van een aantal uitgestorven soorten, en de tussenvormen ontbreken, zoals Darwin al constateerde. Het fossiel verslag ondersteunt slechts de micro-evolutietheorie. Bovendien worden fossielen gedateerd door aardlagen en aardlagen door fossielen. Daarnaast kunnen fossielen slechts in zeer uitzonderlijke catastrofale omstandigheden ontstaan, waarbij de betrokken organismen in een oogwenk luchtdicht begraven worden onder dikke lagen grond, waardoor de normale afbraak door micro-organismen verhinderd wordt en een proces van mineralisatie kan starten. Tenslotte biedt radiometrie geen objectieve gegevens, omdat de veronderstellingen over de beginvoorwaarden bepalend zijn voor de uiteindelijke datering. Wanneer bijvoorbeeld verondersteld wordt dat al het lood dat thans aanwezig is op aarde het vervalproduct is van uranium, dan leidt dat tot een zeer hoge ouderdom van de aarde. Maar het is evengoed mogelijk dat op de oeraarde al grote hoeveelheden lood aanwezig waren.

9. De evolutietheorie en de rest van de wetenschap bevestigen elkaar.

De geologie en de paleontologie proberen op elkaars schouders te gaan staan en de embryologie toont aan dat embryo's zich ontwikkelen van simpel naar complex, wat het geval is bij ieder constructieproces. Maar daarmee houdt de bevestiging op. In huizen, kantoren,

fabrieken en laboratoria gaat materie zich nooit vanzelf ordenen tot steeds grotere gehelen, in tegendeel. Elke orde verandert vroeg of laat vanzelf in de maximale wanorde. Daarmee is de macro-evolutietheorie in lijnrecht conflict met de ervaring van alledag en met de natuurwetenschappen.

10. Er zijn misschien nog wat problemen, maar die lossen we nog wel op.

De micro-evolutietheorie wordt dagelijks bevestigd in de agrarische industrie, in laboratoria, en in de vrije natuur. De macro-evolutietheorie echter poneert een mechanisme dat niet kan bestaan, en waarvoor ook geen enkel empirisch bewijs bestaat. Tenslotte is de macro-evolutietheorie in volledige tegenspraak met de ervaring van alledag en met de natuurwetenschappen. Dit zijn onoplosbare problemen.

11. Zonder evolutietheorie stort de wetenschap in.

Theorieën waarvan het verklarende mechanisme niet bestaat en strijdig zijn met de ervaring van alledag en met de natuurwetenschappen, worden normaliter verwijderd uit het wetenschappelijke domein. Na verwijdering van de macro-evolutietheorie ontbreekt een wetenschappelijke verklaring voor het ontstaan van het DNA. Maar het onderzoek van het DNA en alle ermee samenhangende biochemische processen kan gewoon doorgaan. Ook medici hebben geen antwoord nodig op de vraag hoe de mens is ontstaan om ziekten en ziekten te onderzoeken, te behandelen, en te voorkomen.

12. Zonder evolutietheorie is de wetenschap overgeleverd aan religie en pseudo-wetenschap.

De leemte in het wetenschappelijke domein die ontstaat door verwijdering van de macro-evolutietheorie, kan niet gevuld worden door de theorie "Het DNA is ontstaan door een schepper of een intelligente ontwerper". Een dergelijke theorie is namelijk niet toetsbaar en dus niet wetenschappelijk. Ook de theorie dat het DNA ontstaan is door 'spontane generatie' dankzij een onbekende kracht die zich bij de oerknal verborgen heeft in de materie, kan de leemte niet vullen, omdat ook deze theorie niet toetsbaar is. Bovendien is deze theorie in strijd met de natuurwetenschappen, die ondubbelzinnig duidelijk maken dat onze werkelijkheid niet gekenmerkt wordt door spontane generatie, maar door spontane DE-generatie. De enige manier om de wetenschap te beschermen tegen religie en pseudo-wetenschap is vast te blijven houden aan de eis dat wetenschappelijke theorieën over het ontstaan van het DNA toetsbaar moeten zijn. En wanneer er geen toetsbare alternatieve theorie is te leveren, dan kan het standpunt "We weten niet hoe het DNA is ontstaan" ingenomen worden. Dat is een zeer respectabel standpunt, ook voor wetenschappers.